Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

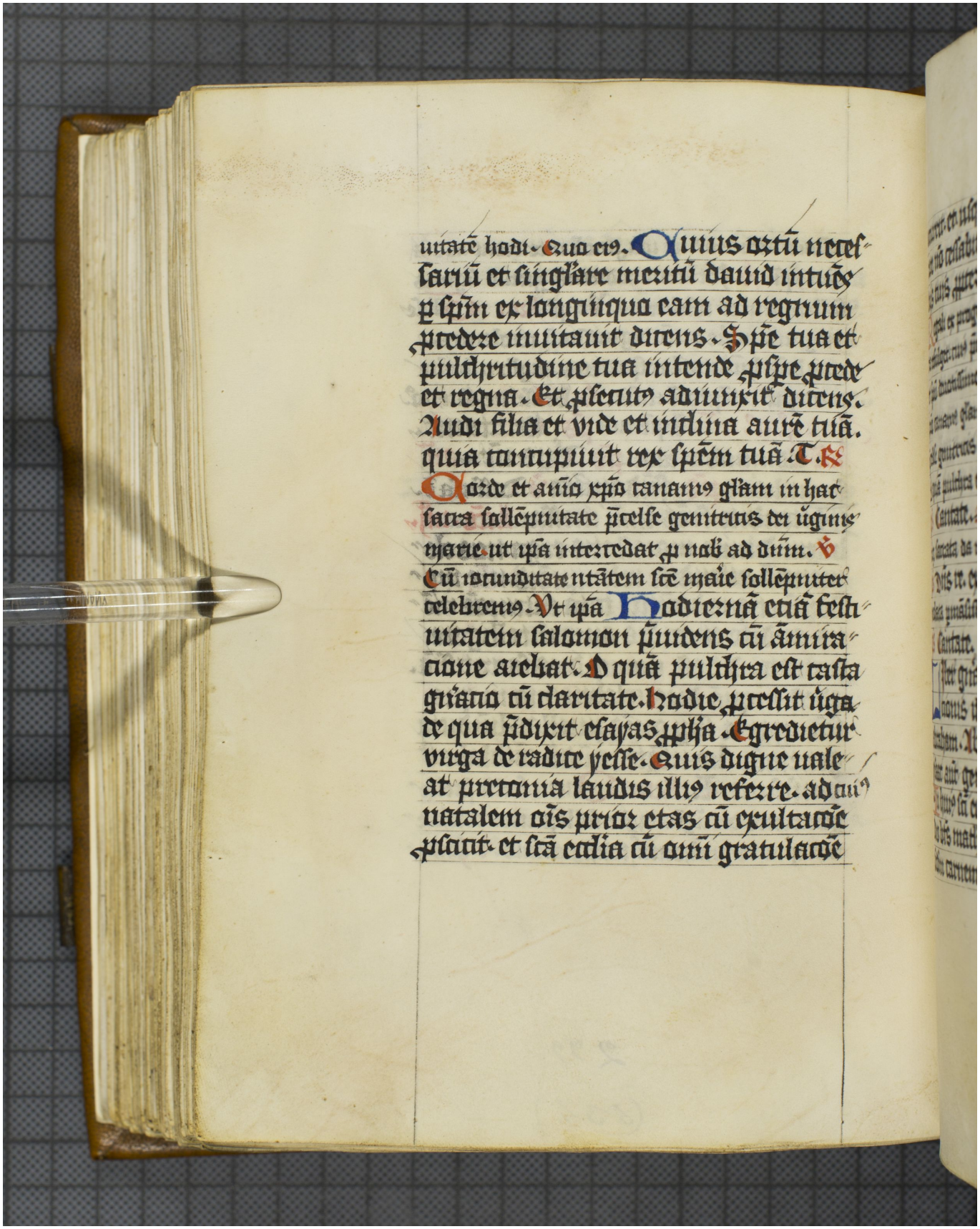

uitatē hodi. Quo ei⁹. Quius ortū neces-
sariū et singlare meritū dauid intuēs
p̄ sp̄m ex longinqua eam ad regnum
p̄cedere inuitauit dicens. Spē tua et
pulchritudine tua intende p̄spe p̄ced
et regna. Et plenius adiunxit dicens.
Audi filia et vide et inclina aurē tuā.
quia concupiuit rex sp̄ēm tuā. T.
Gaude et anīo xp̄o canam⁹ gl̄iam in hac
sacra sollēpnitate p̄celse genitrīs dei ūginis
marie. ut p̄a intercedat p nob ad dn̄m. ℣
Cū iocunditate nātem sc̄e marie sollēpniter
celebrem⁹. Vt p̄a Hodierna ei⁹ festi-
uitatem salomon p̄uidens ei ām̄ira-
cione aiebat. O quā pulchra est casta
gl̄iana cū claritate. Hodie p̄cessit ūga
de qua p̄dixit ysaias p̄pha. Egredietur
virga de radice yesse. Quis digne vale
at p̄conia laudis illi⁹ referre. ad cui⁹
natalem cōis p̄ior etas cū exultacōe
plaudit. et sc̄a ecclia cū oīm gratulacōe